

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Posiedzenie
Komisji Budżetu
i Finansów Publicznych (**113.**)
w dniu 24 września 2013 r.

VIII kadencja

Porządek obrad:

1. Rozpatrzenie ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (druk senacki nr 442, druki sejmowe nr 1490, 1675 i 1675-A).

(Początek posiedzenia o godzinie 13 minut 32)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Kazimierz Kleina)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Otwieram posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Witam bardzo serdecznie wszystkich naszych gości z panem ministrem i całą delegacją Ministerstwa Finansów na czele. Witam członków Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Witam inne osoby.

Przedmiotem naszego dzisiejszego posiedzenia jest rozpatrzenie ustawy, która została uchwalona przez Sejm 13 września 2013 r. Jest to ustawa o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych.

Czy są uwagi do porządku naszego posiedzenia? Nie ma.

W takim razie pytam, czy w posiedzeniu uczestniczą przedstawiciele podmiotów prowadzących działalność lobbingsową w rozumieniu ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa? Nie uczestniczą.

W takim razie przystępujemy do omawiania ustawy.

Bardzo proszę pana ministra Kapicę o krótką prezentację tej ustawy, a następnie pana legislatora o uwagi legislacyjne, które wszyscy członkowie komisji i goście otrzymali na piśmie.

Proszę bardzo, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Panie Przewodniczący! Wysoka Komisjo!

Rozwiązania zawarte w ustawie o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych stanowią transpozycję dyrektywy z dnia 16 marca 2010 r. w tej sprawie. Ustawa reguluje zasady i tryb występowania do państwa członkowskiego o udzielanie pomocy na wniosek innego państwa członkowskiego i odpowiedzi w tym zakresie. Dodatkowo w ustawie uregulowano wzajemną pomoc w zakresie należności pieniężnych, których dochodzenie przewidują umowy międzynarodowe zawarte pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami.

Obecnie wzajemna pomoc przy dochodzeniu należności pieniężnych uregulowana jest przepisami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Mając na względzie to,

iz obowiązujące przepisy dotyczące wzajemnej pomocy nie odnoszą się do administracyjnego postępowania egzekucyjnego, postanowiono uregulować te zasady i tryb wzajemnej pomocy w odrębnej ustawie, obejmując nią zarówno przepisy wynikające z dyrektywy, jak i te, które wynikają z umów międzynarodowych zawartych między Rzeczpospolitą Polską a innymi państwami. Rozwiązanie to gwarantuje większą przejrzystość systemu prawa, jak również ułatwi stosowanie przepisów regulujących wzajemną pomoc.

Ustawa przewiduje udzielanie wzajemnej pomocy w zakresie wymiany informacji – w szczególności takich jak: adres zamieszkania, siedziba podmiotu, posiadane rachunki bankowe, ruchomości, nieruchomości – niezbędnych do dochodzenia należności pieniężnych. W ramach wzajemnej pomocy możliwe będzie również dokonywanie powiadomienia z wykorzystaniem jednolitych formularzy, które zastąpią tłumaczenia dokumentów.

W zakresie wzajemnej pomocy związanej z dochodzeniem należności pieniężnych ustawa wprowadza obowiązek stosowania jednolitego tytułu wykonawczego – obowiązującego we wszystkich państwach członkowskich – który zastąpi dotychczasowy tytuł wykonawczy wystawiany przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Z kolei podstawą zabezpieczenia należności pieniężnych na terytorium RP będzie dokument zabezpieczenia wystawiony przez państwo członkowskie.

Ustawa wprowadza również możliwość uczestnictwa – w formie asysty – upoważnionego urzędnika państwa członkowskiego przy czynnościach związanych z realizacją wzajemnej pomocy. Ponadto w ustawie zawarto delegację, zgodnie z którą minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć jednostkę nadzorowaną lub podległą, która będzie realizowała zadania centralnego biura łącznikowego, żeby nie przenosić tych zadań do Ministerstwa Finansów.

Ustawa o wzajemnej pomocy zmienia inne akty prawne, w szczególności przywołaną wcześniej przeze mnie ustawę o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zmiany te mają charakter dostosowawczy do nowych rozwiązań zawartych w ustawie o wzajemnej pomocy oraz zmierzają do zrównania pozycji prawnej polskiego wierzyciela z pozycją wierzyciela, którym jest państwo członkowskie lub państwo trzecie.

Należy podkreślić, że przygotowane rozwiązania prawne nie nakładają na obywateli nowych praw i obowiązków, lecz regulują zasady i tryb współpracy między organami administracyjnymi biorącymi udział w procesie wzajemnej

pomocy w celu wyegzekwowania zobowiązań publiczno-prawnych, powstałych już wcześniej na podstawie innych norm prawnych.

Wejście w życie ustawy spowoduje wykonanie obowiązku wynikającego z konieczności transpozycji dyrektywy, zagwarantuje również sprawność i przejrzystość działań w zakresie wzajemnej pomocy, obejmując to zagadnienie jednym aktem prawnym. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan Szymon Giderewicz, legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Dziękuję bardzo.

Wysoka Komisjo! Szanowni Państwo!

W opinii Biura Legislacyjnego znalazło się czterdzieści jeden uwag szczegółowych. One mają różny ciężar gatunkowy. Uwagi o charakterze ogólniejszym dotyczą sposobu implementacji dyrektywy unijnej. Część przepisów rozpatrywanej dziś ustawy wykracza poza bezpośrednią implementację postanowień dyrektywy, a tym samym zmienia ogólne zasady prowadzenia postępowania egzekucyjnego w administracji. Zmiany te w sposób niezamierzony są niejako ukryte pod tytułem ustawy, czyli ustawy, która ma dotyczyć jedynie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków i innych należności publicznoprawnych.

Jak rozumiem, intencją wprowadzenia tak daleko idących zmian była potrzeba zrównania w uprawnieniach polskich wierzycieli publicznoprawnych z wierzycielami z państw Unii Europejskiej i z państw trzecich. Zwracamy jednakże uwagę na te przepisy, ponieważ nie wiążą się bezpośrednio tylko i wyłącznie z wzajemną pomocą.

Również jeżeli chodzi o zakres przedmiotowy ustawy, w pewnych swoich przepisach ustawa ta wykracza poza zakres określony jej tytułem i art. 1, czyli udzielanie wzajemnej pomocy w sprawach dotyczących należności publicznoprawnych. Są to zmiany, które dotyczą przekazywania pomiędzy państwami członkowskimi informacji uzyskanych na podstawie przepisu ustawy.

Pozostałe uwagi z reguły mają charakter techniczno-legislacyjny i w tym zakresie często są poparte konkretnymi propozycjami poprawek.

Jeżeli można, to chciałbym omówić poszczególne rozwiązania.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Może zrobimy w ten sposób. Bo rzeczywiście tych uwag jest czterdzieści i pewnie nie wszystkie przekształca się w poprawki. Część ma charakter legislacyjny, doprecyzowujący, a więc one de facto nie zmieniają istoty ustawy. Mam propozycję, abyśmy teraz przeprowadzili dyskusję. Prosiłbym o pytania do pana legislatora, do pana ministra i wówczas byśmy po kolei omawiali te uwagi. Gdyby były jakieś inne zasadnicze poprawki dotyczące meritum sprawy, tobyśmy je przedyskutowali i ewentualnie

poddali pod głosowanie. Po dyskusji krok po kroku przeglądalibyśmy te poprawki, byłaby przedstawiona opinia Biura Legislacyjnego i moglibyśmy równocześnie nad nimi głosować, tak żeby to usprawnić. Bo jeżeli rozpoczniemy w tej chwili tak, że pan dokona prezentacji tych poprawek, to będzie to wymagało sporo czasu, a niewiele się posuniemy naprzód.

I myślę, że taka wcześniejsza dyskusja byłaby bardziej celowa. Czyli najpierw dyskusja czy może po prostu pytania – jak kto uzna – i dopiero wtedy przeszlibyśmy do poprawek, do głosowania.

Czy jest zgoda ze strony senatorów na takie procedowanie?

(*Głos z sali:* Tak.)

Jest zgoda.

W takim razie, proszę bardzo, to otwieram dyskusję na temat tej ustawy i proszę o pytania.

Bardzo proszę, senator Martynowski.

Senator Marek Martynowski:

Zapewne, Panie Ministrze, padło już takie pytanie w Sejmie o ten art. 111 pkt 16: dlaczego on wchodzi dopiero po dwunastu miesiącach?

I dlaczego dopiero teraz wdramy te przepisy dyrektywy, skoro termin upłynął z dniem 31 grudnia 2011 r.? Czy w związku z tym Polska nie płaciła jakichś kar?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Proszę, Panie Ministrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Szanowni Państwo!

(*Przewodniczący Kazimierz Kleina:* Czy nie artykuł...)

(*Brak nagrania*)

(*Głos z sali:* Strona trzydziesta druga.)

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Tak. Jednym z elementów transpozycji dyrektywy jest wprowadzenie komunikacji elektronicznej do wymiany informacji i postępowania egzekucyjnego, co też wynika z dyrektywy, bo tam dopuszcza się taką komunikację między państwami członkowskimi. Dlatego to, co jest w dyrektywie w sprawie wzajemnej pomocy w dochodzeniu należności, przenosimy również na grunt krajowy, więc to, co mówi pan legislator, jest prawdą. Dlatego nie mogliśmy transpozycji ograniczyć tylko do dyrektywy, bo wtedy mielibyśmy komunikację elektroniczną między Polską a państwami Unii Europejskiej, a nie mielibyśmy tej komunikacji elektronicznej wewnątrz kraju. Zgadza się z opinią pana legislatora, że transpozycja wykracza poza dyrektywę, ale wykorzystując to, co wskazuje dyrektywa, przenosi to również na grunt relacji między organami egzekucyjnymi w Polsce. To oczywiście wymaga dostosowania odpowiedniego na-

rzędzia, narzędzia informatycznego, do prowadzenia tej komunikacji elektronicznej. Jak rozumiem – pani naczelnik uzupełni później moją wypowiedź – późniejsza transpozycja tego artykułu, czy tego pkt 16, wynika z faktu, że trzeba do tego dostosować narzędzia elektroniczne.

Pan senator słusznie zauważył, że jesteśmy spóźnieni z implementacją tej dyrektywy, ale z tego tytułu nie wynikają dla Polski żadne konsekwencje. Ta sprawa jest monitorowana przez Komisję Europejską. Ministerstwo Finansów pozostaje w bieżącym kontakcie z Komisją poprzez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i na bieżąco informuje o postępie prac legislacyjnych nad wdrożeniem tej dyrektywy. Ona nie odnosi się do żadnych praw czy obowiązków obywateli państw członkowskich, stąd nie wiążą się z tym jakieś straty po stronie obywateli. Brak implementacji jedynie osłabia skuteczność egzekucji między państwami członkowskimi. I dlatego nie ma żadnych konsekwencji finansowych ani też nie zostało wszczęte wobec Polski żadne postępowanie o uchybienie. Jeszcze. Dlatego że prowadzone są prace nad tą ustawą i tak jak powiedziałem, informacje na ten temat są na bieżąco przekazywane do Komisji. Jeżeli istnieje szansa na uchwalenie tej ustawy na posiedzeniu Senatu, na najbliższym posiedzeniu Sejmu i wejście jej w życie do końca roku, to spełni to oczekiwania i nasze zobowiązania wobec Komisji.

Faktem jest, że na wcześniejszym etapie tworzenia tego aktu trwały dosyć długie uzgodnienia między Ministerstwem Finansów a Rządowym Centrum Legislacyjnym co do tego, jak ma być ukształtowany zakres implementacji tej ustawy: czy w ramach ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, czy w oddzielnym akcie prawnym? Z tego wynika to opóźnienie.

Czy pani naczelnik jeszcze odniesie się do tego pktu 16? (*Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna: Raczej nie.*)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze inne pytania, wątpliwości związane z tą sprawą?

Czy pan legislator chciałby coś jeszcze dodać do tego pytania, które zadał pan senator?

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

To również była nasza uwaga dotycząca zasadności zróżnicowania terminu wejścia w życie ustawy. Jak rozumiem, art. 111 pkt 16 wprowadza nową instytucję, w której jest zmieniony tytuł wykonawczy, czyli... Nie widzę jednak związku z koniecznością przekazywania informacji drogą elektroniczną. Może to gdzieś jest, tylko w tej chwili nie widzę tego związku.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Naczelnik, tak?

Bardzo proszę.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Tak. Faryna Małgorzata.

Chciałabym wyjaśnić, że zgodnie z ustawą zmieniony tytuł wykonawczy sporządza wierzyciel i w tym zakresie zaistniała potrzeba dostosowania systemów informatycznych. Zgłoszono w tej sprawie wnioski. Przede wszystkim wystąpił z nimi Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który nie przewidział tej funkcji zmienionego tytułu wykonawczego w nowym oprogramowaniu, jakie wprowadził. I dlatego wnioskował o takie dłuższe *vacatio legis* celem dostosowania oprogramowania do możliwości wystawiania zmienionego tytułu wykonawczego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Na razie na tym etapie nie ma pytań, uwag, wątpliwości. Jeśli się pojawią, to będziemy o nich mówili.

Naszymi gośćmi są także przedstawiciele Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i Komisji Nadzoru Finansowego.

Czy panowie chcielibyście się odnieść do jakichś spraw związanych z tą ustawą? Nie mają panowie żadnych wątpliwości?

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Dobrze.

W takim razie przystępujemy do omawiania poprawek, które zostały przygotowane przez Biuro Legislacyjne.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Czy możemy, czy też one wymagają, że tak powiem, kompleksowego... Możemy chyba głosować nad nimi krok po kroku, żeby nie zburzyć pewnego porządku, jaki w tej sprawie występuje. Czyli będę prosił pana legislatora, a następnie pana ministra, później będą ewentualne pytania ze strony senatorów i będziemy głosowali – to znaczy, jeżeli poprawka zostanie formalnie zgłoszona.

Proszę bardzo, Panie Legislatorze.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga pierwsza to uwaga dotycząca systematyki przepisów ustawy, a więc uwaga o charakterze techniczno-legislacyjnym. Zgodnie z zasadami techniki legislacyjnej artykuły grupuje się w rozdziały, a te następnie w działy, które łączy się w tytuły. W tej ustawie ten trójstopniowy podział został zachwiany poprzez wprowadzenie najniższej jednostki grupującej artykuły, czyli oddziału. W naszej ocenie zasadna byłaby stosowna poprawka. W przedstawionej opinii nie ma propozycji poprawki, ale sprowadzałaby się ona do właściwego oznaczenia poszczególnych jednostek redakcyjnych ustawy i odpowiedniej zmiany odesłań.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Ale czy to znaczy, że...)

Myślę, że na tym etapie można przyjąć, iż oddziały oznaczają się jako rozdziały, rozdziały jako działy, a działy jako tytuły. Taką poprawkę mogłaby przyjąć komisja. Później zostałaby ona zapisana jako konkretna propozycja.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, co pan sądzi o tej uwadze?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący!

Skoro to wynika z systematyki przepisów prawa, to trudno mi oponować. Jedynym naszym wytłumaczeniem jest fakt, że zarówno na wcześniejszym etapie prac w Rządowym Centrum Legislacyjnym, jak i na etapie sejmowym nie było to podnoszone. Jeżeli jest tak, jak mówi pan legislator, to ja to akceptuję, bo to jest tylko zmiana oznaczenia poszczególnych bloków czy podbloków – jeżeli tak mogą się wyrazić – w ustawie. Nie mam nic przeciwko temu, ponieważ to nie zmienia ustawy merytorycznie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, czy ze strony senatorów są jakieś wątpliwości w tej sprawie? Nie ma.

Czy to w jakiś istotny sposób przebudowuje całą tę ustawę?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Nie.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

To nie jest jakiś nadzwyczajny problem techniczny, bo to wymaga tylko odpowiedniego pogrupowania przepisów.

W takim razie zgłaszam taką poprawkę.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (5)

Jednogłośnie za.

Uwaga druga.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga druga dotyczy sposobu implementacji poszczególnych postanowień dyrektywy. Dyrektywa jako źródło prawa Unii Europejskiej wiąże ustawodawcę krajowego jedynie co do celu, jaki ma być osiągnięty, pozostawiając swobodę wyboru formy i środków. Stąd też zasadne jest odchodzenie w implementowanych przepisach od dosłownego powtarzania przepisów dyrektywy na rzecz stosowania pojęć ustawodawstwa krajowego. I w tym kontekście naszą największą wątpliwość budzi brzmienie art. 2.

Po pierwsze, wątpliwość budzi określenie podatków jako podatków pobieranych przez jednostki podziału terytorialnego lub administracyjnego w oderwaniu od definicji

zawartej w ustawie – Ordynacja podatkowa jako ustawie podstawowej dla tej dziedziny. Po drugie, niejasny jest zakres pojęć „refundacji, interwencji i innych środków” użytych w art. 2 w pkt 2. Można też zadać pytanie, jakie instytucje prawne w polskim porządku prawnym mieszczą się pod określeniami „dopłata administracyjna” oraz „podobne do zaświadczeń dokumenty”.

W naszej ocenie przepis ten wymagałby stosownej poprawki, jednak sformułowanie jej wymagałoby merytorycznej pomocy ze strony ministerstwa. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Naczelnik. Bardzo proszę.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Intencja projektodawcy była taka: implementując dyrektywę, musieliśmy uwzględnić nie tylko polski system prawny, który przewiduje, że podatki pozostają w kompetencji naszych organów podatkowych, a nie jednostek samorządu terytorialnego. Ustawa przewiduje występowanie o udzielenie pomocy, ale także realizację pomocy na wniosek państwa członkowskiego. Katalog został zaproponowany na wzór dyrektywy, dlatego że państwo członkowskie może wystąpić o ściągnięcie podatków pobieranych przez jednostki samorządu terytorialnego. Prawda? Nie znamy porządku prawnego państw członkowskich, w związku z czym przyjęliśmy zasadę, że ta ustawa będzie miała zastosowanie do należności powstałych zarówno na terytorium Rzeczypospolitej, jak i na terytorium państw członkowskich, i dlatego takie są te zapisy ogólne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy są pytania ze strony senatorów?

Czy ktoś zgłasza poprawkę? Nie ma zgłoszeń.

Jeżeli zaistnieje taka potrzeba, to ewentualnie na posiedzeniu plenarnym możemy jeszcze zgłosić poprawkę w tej sprawie.

Uwaga trzecia.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga trzecia jest uwagą o charakterze legislacyjnym: art. 5 formułuje katalog podmiotów, które mają wykonywać zadania z zakresu wzajemnej pomocy. W naszej ocenie wśród tych podmiotów powinno się znaleźć również biuro łącznikowe z art. 11 ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Naczelnik, proszę.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Wprowadzenie takiej ogólnej normy w odniesieniu do biura łącznikowego było zastosowanym przez nas celowym zabiegiem legislacyjnym. Ta norma ogólna jest zawarta w art. 11 ust. 2, który mówi, że do biura łącznikowego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące centralnego biura łącznikowego. Aby wyeliminować powtarzanie: centralne biuro łącznikowe, biuro łącznikowe, założyliśmy, że przepisy będą w odniesieniu do centralnego biura łącznikowego, a poprzez odesłanie z tego art. 11 ust. 2 uzyskamy to, co chcemy: że te przepisy będą stosowane też do biura łącznikowego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Jeszcze pan minister, tak?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Nie, ja oczywiście przyjmuję te wyjaśnienia.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję.
Jeżeli ktoś chciałby zgłosić poprawkę, to proszę się zgłosić. Nie ma zgłoszeń.
Uwaga czwarta.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga czwarta dotyczy przepisu upoważniającego z art. 5 ust. 2 ustawy. W naszej ocenie wytyczna do wydania tego rozporządzenia jest wytyczną pozorną. Minister ma kierować się „potrzebą zapewnienia sprawnego i skutecznego korzystania z pomocy państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz udzielania pomocy państwu członkowskiemu lub państwu trzeciemu” w zakresie, w jakim będzie wydawał rozporządzenie określające tryb współpracy pomiędzy podmiotami realizującymi zadania w ramach wzajemnej pomocy.

W naszej ocenie minister nie uzyska żadnej realnej wskazówki, w jakim kierunku ma podążać, wydając rozporządzenie, gdyż oczywiste jest, że musi zapewnić, aby ta pomoc była skuteczna. Stąd też uważamy, że przepis ten powinien zostać uzupełniony o konkretną wytyczną, a jej skonstruowanie również wymagałoby współpracy i jakiejś konsultacji.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Naczelnik, proszę.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Skoro uwaga pana legislatora dotyczy złej treści wytycznej, to proponuję uzgodnić to wspólnie w trybie roboczym, tak żeby ta wytyczna spełniała normę konstytucyjności.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czyli w takim razie państwo bylibyście w kontakcie po posiedzeniu komisji, a przed posiedzeniem plenarnym i jeżeli doszlibyście do wniosku, że taką poprawkę trzeba przygotować, to wtedy ewentualnie byśmy o nią prosili.

Panie Ministrze, proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Tak, bo ja rozumiem, że to jest wytyczna dotycząca zapewnienia sprawnego i skutecznego działania i to jest przesłanka efektywnościowa, organizacyjna. Nie wiem, jaka jeszcze inna miałaby być przesłanka, bo przecież musimy wziąć pod uwagę zasoby ministra finansów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pan legislator sugeruje, że to jest zbyt ogólne odesłanie, prawda?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Trudno zakładać, że minister mógłby skonstruować rozporządzenie w ten sposób, żeby nie uwzględnić sprawnego i skutecznego korzystania z pomocy, tak że w naszej ocenie nie ma tej realnej wytycznej.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Minister może nie wydawać rozporządzenia i realizować to bezpośrednio, a jeśli już wydaje, to ma to być skuteczne i sprawne.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Tak, jednak fakultatywność rozporządzenia nie zwalnia nas ze sformułowania wytycznej. W naszej ocenie ta wytyczna nie jest prawidłowa.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

W takim razie należałoby to zmodyfikować, na przykład: biorąc pod uwagę dostępność zasobów jednostek podległych bądź nadzorowanych do obsługi sprawnego i skutecznego... Tak?

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Tak, to już byłaby lepsza wytyczna, może byśmy ją w trybie roboczym tak skonstruowali...

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Tak, biorąc pod uwagę dostępność zasobów i doświadczenie, czyli te dwa elementy, które zapewniałyby nam również jakość, bo doświadczenie w dotychczasowej... zapewniałoby jakość, a dostępność zasobów wskazywałaby, że środki do realizacji tego sprawnego i skutecznego korzystania z pomocy czy jej udzielania nie będą ograniczone. Tak?

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Tak.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

No tak, tylko to chyba wymagałoby dopracowania, prawda?

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Tak.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Bo nie jesteśmy w stanie sformułować dzisiaj takiej precyzyjnej poprawki. A więc mam prośbę, żeby i pani naczelnik, i pan legislator jeszcze raz przedyskutowali tę kwestię.

Uwaga piąta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga piąta dotyczy art. 6 pkt 1. To jest bardziej pytanie do pana ministra. W przepisie jest mowa o tym, że do zadań ministra właściwego do spraw finansów publicznych w zakresie wzajemnej pomocy należy sprawowanie nadzoru nad realizacją zadań związanych z wzajemną pomocą. Pojawia się jednak pytanie, w jaki sposób ten nadzór będzie sprawowany: czy to jest możliwość przeprowadzenia kontroli, wystąpienia o informację, wyjaśnienia, żądanie usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości? W naszej ocenie tych przepisów zabrakło. Zwracamy uwagę, że te zadania będą między innymi realizować wierzyciele, tak że minister chyba nie będzie miał możliwości skutecznego nadzoru i czy w tym zakresie ta norma nie będzie normą pustą?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Panie Ministrze, Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Zwrócił pan uwagę na to, że nie będzie możliwości sprawowania nadzoru nad wierzycielami. Wierzyciele co do zasady, zgodnie z ustawą, są upoważnieni tylko do występowania o udzielenie pomocy. Realizować tę pomoc będą organy egzekucyjne podległe ministrowi. Tak że ten nadzór będzie zapewniony i będzie obejmował jednostki podległe ministrowi.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Wystarczająca odpowiedź i wyjaśnienie tej wątpliwości. Uwaga szósta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga szósta znów dotyczy przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia: minister ma wyznaczyć w drodze rozporządzenia centralne biuro łącznikowe spośród jednostek mu podległych lub przez niego nadzorowanych.

Jeżeli chodzi o nadzór, wydaje nam się... to znaczy jesteśmy przekonani, że niektóre z tych jednostek nie mogłyby być wyposażone w taką kompetencję centralnego biura łącznikowego i należałoby to uczynić wprost w ustawie. Dlatego też proponujemy ograniczenie tego przepisu upoważniającego – tak żeby spełniał normy konstytucyjne – jedynie do jednostek podległych ministrowi.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

I stąd te propozycje dwóch poprawek, które zostały...

(*Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz*: Tak, to dotyczy upoważnienia z art. 9, ale w art. 11.)

Pani Naczelnik czy Pan Minister?

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Przyjmuję argument, że niektóre z jednostek nadzorowanych faktycznie nie mogłyby wypełniać w sposób skuteczny, efektywny, kompetentny tych zadań. Stąd przyjmujemy tę uwagę dotyczącą skonkretyzowania delegacji o stworzeniu takiego centralnego biura łącznikowego.

Jednak minister finansów nadzoruje również izby skarbowe, izby celne i z punktu widzenia relacji to są też jednostki nadzorowane, bo podlegają ministrowi finansów. Są też jednostki bezpośrednio przyporządkowane ministrowi finansów, jak Centrum Edukacji Zawodowej Resortu Finansów czy Centrum Przetwarzania Danych Ministerstwa Finansów. One bezpośrednio podlegają ministrowi finansów w strukturze, powiedziałbym, ministerstwa. Natomiast izby skarbowe, izby celne, urzędy kontroli skarbowej są jednostkami nadzorowanymi.

I oczywiście intencją ministra finansów jest, aby wykorzystać dotychczasowe doświadczenie jednej izby skarbowej do stworzenia tego centralnego biura łącznikowego spośród jej pracowników zajmujących się egzekucją. Dlatego nie przyjęlibyśmy jednak wniosku o wykreślenie jednostki nadzorowanej, bo to nadal byłaby jednostka nadzorowana, jaką jest izba skarbowa.

Być może skonkretyzowanie tej delegacji powodowałoby, że jeżeli odnosimy się również do doświadczenia, to wiadomo, że nie będzie to jednostka spoza jednostek, które mają uprawnienia egzekucyjne.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

I to wymagałoby jeszcze dopracowania.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Tak jak wcześniejsze zagadnienie.)

Jasne.

Uwaga siódma.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga techniczno-legislacyjna: czy zasadne jest różnicowanie rodzaju lub kategorii podatków lub należności celnych, czy nie pozostać przy tym jednym określeniu, tak żeby nie było w przyszłości wątpliwości interpretacyjnych?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

W tym przypadku również sugerowaliśmy się brzmieniem dyrektywy, która wprowadziła pojęcie „rodzajów lub kategorii podatków” na gruncie naszego ustawodawstwa. No, jednak są rodzaje: podatek dochodowy jest podatkiem zarówno od osób fizycznych, jak i od osób prawnych, również podatki lokalne są jakimś tam rodzajem podatku. W związku z czym...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Mają swoje kategorie...)

Tak. A w ramach tego rodzaju są kategorie, w związku z czym nie widzimy przeszkód w takiej transpozycji dyrektywy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z panów zgłasza poprawkę? Nikt nie zgłasza.

Uwaga ósma.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga ósma dotyczy art. 15 ustawy, który stanowi, że wniosek o udzielenie informacji lub wniosek o powiadomienie realizuje naczelnik urzędu skarbowego. Natomiast z art. 9, z katalogu zadań centralnego biura łącznikowego, a także z art. 67 ust. 1 wynika, że wniosek o udzielenie informacji co do zasady realizuje centralne biuro łącznikowe. Stąd też w naszej ocenie przepisy te i relacje pomiędzy nimi nie są w dostatecznie jasny sposób wyartykułowane przepisami ustawy. Naszych wątpliwości nie rozwiało użycie sformułowania „z zastrzeżeniem”, stąd ta nasza propozycja poprawki.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Naczelnik.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

W naszej ocenie faktycznie będzie to wytyczna, kiedy pomocy udziela centralne biuro, a kiedy naczelnik urzędu skarbowego, w związku z czym jak najbardziej, tak.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czyli uważa pani, że ta poprawka jest zasadna.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Przyjmujemy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

W takim razie zgłaszam tę poprawkę. To jest uwaga ósma.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki z uwagi ósmej? (4) Jednogłośnie za.

Uwaga dziewiąta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Chodzi o pytanie: czy w przepisie art. 16 z racji jego skorelowania z art. 64 ustawy nie powinna się znaleźć również nadpłata podatku?

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Faktycznie, skoro wymiana informacji bez wniosku obejmuje też tę nadpłatę podatku, to w celu doprecyzowania, że chodzi także o ten rodzaj zwracanej należności, jak najbardziej przyjmujemy tę poprawkę. Tak.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czyli zgłaszam poprawkę zawartą w uwadze dziewiątej.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Jednogłośnie za.

Uwaga dziesiąta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Kolejna w naszej opinii uwaga techniczno-legislacyjna. Wydaje nam się, że przepis miał dotyczyć sytuacji, w których nie przesyła się wskazanych dokumentów, a nie tylko nie przesyła się drogą elektroniczną, stąd ta propozycja.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

W art. 20 jest zasugerowane, że są to informacje i dokumenty otrzymane przez urzędnika, w związku z czym będą to faktycznie otrzymywane dokumenty. Zastrzeżenie, że nie wykorzystuje się systemu teleinformatycznego, wynika z dyrektywy, dlatego uznaliśmy, że taki zapis jest potrzebny.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z panów zgłasza poprawkę? Nie widzę chętnych.

Uwaga jedenasta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Chciałbym tylko na chwilę powrócić do tej poprzedniej uwagi. Brzmienie przepisów wskazuje, że te dokumenty trzeba będzie wysłać pocztą, ale ten urzędnik otrzyma je już wcześniej. Tak że nie wiem, czy nie należałoby się jednak zastanowić jeszcze nad tym przepisem.

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Przewiduje się obecność urzędnika przy dokonywaniu czynności związanych z realizacją wzajemnej pomocy i wtedy on dostanie ewentualnie te dokumenty do ręki. Dyrektywa zastrzegła jednak, że tych dokumentów nie

można przekazywać jednocześnie środkami komunikacji elektronicznej, w związku z czym zawarliśmy takie zastrzeżenie w ustawie. Czyli jeżeli urzędnik dostanie dokumenty do rąk, to tylko tak jest to możliwe, i wyłączamy wtedy tę sieć komunikacji pomiędzy państwami.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Wyjaśnienie zostało przyjęte.

Kolejna uwaga.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga jedenasta dotyczy art. 24 ust. 1. Zgodnie z tym przepisem wniosek o udzielenie pomocy może być wykorzystywany... A nie, przepraszam, ona dotyczy art. 24 ust. 1...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Tak.)

...i zgodnie z tym przepisem informacje otrzymywane w ramach wzajemnej pomocy podlegają ochronie przewidzianej dla podobnych informacji na podstawie odrębnych przepisów. W naszej ocenie temu przepisowi można postawić zarzut niedostatecznej określoności. Z jednej strony, nakazuje on adresatowi zrekonstruować tę normę na podstawie jakichś odrębnych przepisów, nie określając, do jakich konkretnych unormowań odsyła. Z drugiej strony, wątpliwości może budzić samo sformułowanie „podobne informacje”. Zakres desygnatów kryjących się pod tym pojęciem może być bardzo niejednoznaczny. Stąd w naszej ocenie przepis ten może wywoływać wątpliwości interpretacyjne.

Wydaje się, że jeżeli chodzi o jakieś informacje dotyczące danych osobowych, to pomimo braku takiego przepisu i tak wszelkie informacje, które podlegałyby ochronie zgodnie z przepisami polskimi, tej ochronie by podlegały. Tak że być może przepis ten jest po prostu niepotrzebny, a sam w sobie mógłby wywoływać wątpliwości jako ograniczający możliwość ochrony danych osobowych.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Przepis wynika z implementacji dyrektywy, która zastrzegła, że taką samą ochroną prawną mają być objęte informacje uzyskiwane od państw członkowskich. W przypadku zobowiązań podatkowych w ordynacji podatkowej są wyraźne przepisy, które chronią informacje o naszych zobowiązaniach podatkowych i na równi chronią informacje o zobowiązaniach podatkowych powstałych u Kowalskiego czy w jakiejś tam firmie.

Taką samą ochroną prawną należałoby objąć podatki, których będziemy ewentualnie dochodzić w trybie naszej

egzekucji administracyjnej na podstawie naszych przepisów. W związku z czym została zaproponowana taka ogólna norma.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jeszcze pan legislator. Proszę.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

W naszej ocenie przepis w dalszym ciągu jest niejasny. Adresat uzyskuje tylko taką informację, że informacje otrzymywane w ramach wzajemnej pomocy podlegają ochronie przewidzianej dla podobnych informacji. Nie wiadomo jednak, czym są „podobne informacje”. I podlegają ochronie na podstawie odrębnych przepisów, ale nie wiemy, jakie to są „odrębne przepisy”, stąd nasza wątpliwość. I tylko tyle.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Rzeczywiście w tej sprawie mogą się rodzić pewne wątpliwości. Prosiłbym więc, żebyście państwo to przedyskutowali – pan legislator i pani naczelnik – i jeżeli uznacie, że warto jednak zgłosić tę poprawkę, to prosiłibyśmy o przygotowanie jej konkretnego kształtu.

Uwaga dwunasta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Ale to była uwaga dwunasta, teraz uwaga trzynasta. (*Głos z sali:* Nie, teraz dwunasta.)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Bo to dotyczyło art. 24 ust. 1. Prawda?

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Przepraszam bardzo, uwaga dwunasta. Uwaga dwunasta dotyczy zakresu przekazywanych informacji pomiędzy państwami członkowskimi i państwami trzecimi. Zgodnie z art. 1 ustawy, zgodnie z tytułem ustawy i jej zakresem przedmiotowym, ustawa określa zasady udzielania wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków i innych należności publicznoprawnych. Tymczasem przepis art. 25 oraz przepisy art. 28 i art. 29 rozszerzają możliwość przekazywania informacji na podstawie tej ustawy, tak że informacje te będą mogły być wykorzystywane również na potrzeby obliczenia i dochodzenia obowiązkowych składek na ubezpieczenie społeczne, a także przewidują możliwość wykorzystania informacji do bliżej nieokreślonej kategorii celów innych niż dochodzenie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2. W naszej ocenie zasadne byłoby co najmniej określenie na nowo zakresu przedmiotowego ustawy, tak żeby nie wprowadzać adresatów w błąd.

Przepisy te w wyraźny sposób wykraczają poza zakres przedmiotowy ustawy określony jej art. 1. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Przepisy zawarte w rozdziale 3 faktycznie rozszerzają zakres stosowania uzyskiwanych informacji, między innymi do obliczania składek na ubezpieczenia społeczne i do innych celów, o których mowa w tych innych przepisach. Te przepisy są odwzorowaniem przepisów dyrektywy, która w ten sposób zapisała ogólnie, że państwa członkowskie mogą ewentualnie wykorzystać te informacje do innych celów. Stąd taki zabieg.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czyli raczej podtrzymujecie państwo ten zapis, jaki jest w ustawie.

Czy wyjaśniła się też pana wątpliwość, Panie Legislatorze, choć po części?

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Rozumiem merytoryczne powody, dla których te przepisy znalazły się w ustawie. Nie kwestionując tych rozwiązań, uważamy jednak, że należałoby wskazać w art. 1 ustawy, który określa zakres przedmiotowy przepisów, także tę informację, że ta ustawa swoim zakresem normowania obejmuje coś więcej niż tylko wzajemną pomoc. Tak że to byłaby uwaga do art. 1, do zakresu przedmiotowego ustawy.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Skoro taki zabieg legislacyjny jest niezbędny, to...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czyli prośba, żeby pan ewentualnie spróbował przygotować jakąś propozycję poprawki do art. 1. Proszę, żeby uzgodnić to także z panią naczelnik, aby nie było wątpliwości co do formy zapisu.

Uwaga trzynasta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga techniczno-legislacyjna dotycząca definicji „dni roboczych”. Wydaje się, że ta definicja powinna objąć także dzień roboczy, o którym mowa w art. 22 pkt 2 lit. b ustawy. I stąd nasza propozycja poprawki z jednoczesnym przeniesieniem definicji do słowniczka pojęć ustawowych.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Skoro jest taka potrzeba, to należałoby się dokładnie przyjrzeć tym przepisom.

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Dobrze.)

Wydaje mi się, że chyba tak.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Ale rozumiem, że... Przepraszam.

(Głos z sali: To jest wyliczenie dni roboczych.)

No właśnie, to jest wyliczenie dni roboczych, tak? Natomiast ten art. 22 pkt 2 lit. b odnosi się do określenia wysokości należności pieniężnych według kursu z ostatniego dnia roboczego.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Dzień roboczy jest w tej chwili definiowany przez art. 26 ust. 3 ustawy i zgodnie z tym przepisem za dzień roboczy uznaje się dzień od poniedziałku do piątku, ale tylko w zakresie przepisu art. 26 ust. 2, art. 27 i art. 29. Nie ma tego odesłania do art. 22.

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Stąd byłaby wątpliwość, co określa dzień roboczy, skoro to nie jest dzień od poniedziałku do piątku.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Jasne, zgłaszam tę poprawkę.

Kto jest za przyjęciem poprawki zawartej w uwadze trzynastej? (4)

Jednogłośnie za.

Uwaga czternasta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga czternasta to uwaga do procedury zgłaszania sprzeciwu przez wierzyciela albo organ egzekucyjny. Zgodnie z przepisami art. 27 i art. 29 ust. 2 ustawy centralne

biuro łącznikowe przekazuje sprzeciw wierzyciela albo organu egzekucyjnego w sprawie przekazania informacji do innego państwa członkowskiego w terminie dziesięciu dni roboczych od dnia wpłynięcia wniosku państwa członkowskiego, państwa trzeciego.

Czyli centralne biuro łącznikowe ma na przekazanie sprzeciwu dziesięć dni od dnia, w którym zostanie informacja o wniosku państwa trzeciego. Ale w jakim terminie sprzeciw ten może wyrazić wierzyciel, organ egzekucyjny? Ten termin się bardzo skraca. Bo rozumiem, że to musi być mniej niż dziesięć dni, ale nie ma konkretnie określonego terminu. Tylko czy za każdym razem zdąży w ciągu tych dziesięciu dni? Bo rozumiem, że ta informacja będzie w centralnym biurze łącznikowym i musi dotrzeć do wierzyciela, organu egzekucyjnego. Jeśli wyrażą sprzeciw, to sprzeciw musi trafić do centralnego biura łącznikowego i ono musi przekazać ten sprzeciw dalej, i to wszystko musi się stać w ciągu dziesięciu dni roboczych. Czy nie należałoby doprecyzować tej procedury?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Ten termin dziesięciu dni to jest termin wynikający z dyrektywy. W zależności od tego, kiedy centralne biuro łącznikowe przekazuje informację do organu egzekucyjnego celem zajęcia stanowiska, to wyznaczy albo trzy dni, albo pięć dni. Nie można wprowadzać takiego konkretnego terminu do zajęcia stanowiska, bo trudno przewidzieć liczbę wniosków, jakie będą wpływały w tym zakresie do centralnego biura łącznikowego i jak te wnioski będą na bieżąco obsługiwane. I dlatego to jest taki termin ruchomy, roboczy dla organu egzekucyjnego, wyznaczany przez centralne biuro łącznikowe.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Uwaga czternasta.

(Głos z sali: Piętnasta.)

Piętnasta, przepraszam.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga piętnasta podobnie jak uwaga jedenasta dotyczy określoności przepisów ustawy. Art. 29 formułuje przesłankę, zgodnie z którą zaistnieje możliwość odmowy udzielenia informacji. Sprzeciw może być zgłoszony, jeżeli informacje na podstawie polskich – znów – odrębnych przepisów nie mogą być wykorzystane – znów – do celów podobnych. Czyli uwaga o podobnym charakterze: niedostateczna precyzja tego przepisu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czyli też prosimy ewentualnie tę kwestię przedyskutować na roboczo z panem legislatorem.

Ale pan minister...

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Prosiłbym państwa posłów o dużo większą czy o większą wyrozumiałość w tej sprawie, ponieważ przypominam sobie wymianę korespondencji między organami prokuratorskimi Białorusi i Polski, kiedy to organy na podstawie prawa, umowy międzynarodowej, przekazały informacje, których nie powinny były przekazywać. I dlatego wydaje mi się, że w tym zakresie pożądana byłaby pewna elastyczność, mimo że umowa międzynarodowa zobowiązuje... niedookreśloność, bo to mogłoby pomóc organom w realizacji zadań zgodnych nie tylko z literą prawa, ale również z pewną intencją czy polityką państwa. Musimy mieć na uwadze, że to reguluje również pewne regulacje między państwami.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo za tę uwagę.

Myślę też, że skoro prosimy o to uzgodnienie, to rozumiem, że dojdzie do tego w sposób, że tak powiem, uzgodniony, czyli że wspólnie państwo się na to zgodzicie. Prawda?

Czyli gdy pani naczelnik będzie rozmawiać z panem legislatorem i gdy osiągną konsensus – nie mówię o tym konkretnym przypadku, o tej sytuacji, o której mówił pan minister, ale o wszystkich innych sytuacjach, że będzie zgoda – to dopiero wtedy będziemy ewentualnie zgłaszali te poprawki. Co nie znaczy jeszcze, że w ogóle będziemy zgłaszali. Prawda?

Ale ta uwaga jest słuszna, istotna, bo rzeczywiście czasami dochodziło – co prawda, w innych sytuacjach – do wydarzeń, które nie powinny były mieć miejsca, więc wydaje mi się, że to też musimy mieć ciągle na uwadze.

Jak mówię, w przypadku przepisów, co do których mamy wątpliwości, to poprawkę będziemy zgłaszali dopiero wówczas, gdy będzie, że tak powiem, zgodna opinia i legislatora, i pani naczelnik, a pan minister to zaakceptuje.

Później jeszcze będziemy pytać, czy ktoś z senatorów będzie chciał zgłosić tę poprawkę i dopiero wtedy byłaby rozpatrywana.

Uwaga szesnasta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga szesnasta to uwaga, która jest wynikiem porównania przepisu ogólnego art. 34, który stanowi, że do wszystkich wniosków o udzielenie pomocy mogą być dołączone sprawozdania, oświadczenia oraz inne dokumenty, o ile jest to niezbędne do realizacji wniosku przez państwo członkowskie. Następnie ten przepis jest modyfikowany w zakresie wniosku o odzyskanie należności pieniężnych,

w którym nie ma tej przesłanki, oraz w zakresie wniosku o podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne, w którym ta przesłanka jest formułowana w inny sposób. Czy to było celowe, czy też należało pozostać tylko przy normie ogólnej z art. 34?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Art. 34 znajduje się w rozdziale „Przepisy ogólne”, które będą stosowane przy występowaniu o odzyskanie należności pieniężnych i podjęcie środków zabezpieczających należności pieniężne. W związku z tym ta norma ogólna, żeby dołączyć tylko dokumenty niezbędne do udzielenia pomocy, będzie miała zastosowanie do tych kolejnych artykułów, które mówią o tym, że dołącza się te inne dokumenty dotyczące należności. Które to będą dokumenty, wyznacza właśnie ta norma ogólna – o ile jest to niezbędne. Ta niezbędność jest podyktowana obawą przed tym, żeby organy egzekucyjne i wierzyciele nie dołączali do wniosku za dużo zbędnych dokumentów.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Jeszcze raz pan legislator.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Tylko że ta ogólna norma nie znajdzie zastosowania, na przykład do wniosku o odzyskanie należności pieniężnej. Bo jest art. 41 ust. 3, czyli artykuł szczegółowy, który mówi, że do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych mogą być dołączone inne dokumenty dotyczące tych należności. Nie ma więc tego dodatkowego warunku niezbędności.

Stąd moje pytanie: czy nie należałoby wykreślić ust. 3 w art. 41 i zdania drugiego w art. 56 ust. 2? Czy te modyfikacje normy ogólnej przy tych dwóch wnioskach są uzasadnione?

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Art. 34 odnosi się do wszystkich rodzajów wniosków o udzielenie pomocy, czyli także do powiadomienia i udzielenia informacji. Z kolei art. 41 i 56 odnoszą się tylko do – odpowiednio – odzyskania należności i zabezpieczenia należności pieniężnych. W związku z czym norma ogólna, owszem, tak, ale z ograniczeniem: „o ile jest to niezbędne”. Tak?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Tego ograniczenia nie będzie, ale jest niezbędne w przypadku art. 41 ust. 3.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

W mojej ocenie przy stosowaniu art. 41 należałoby sięgnąć także do tej normy...

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

No nie, bo jest szczególny przepis: do wniosku o odzyskanie należności pieniężnych mogą być dołączone inne dokumenty dotyczące tych należności, czyli rozumiem, że ta norma ogólna jest zmodyfikowana. Gdyby tego przepisu ust. 3 w art. 41 nie było, to one byłyby dołączone tylko wtedy, o ile jest to niezbędne, a teraz będą dołączone nawet w innym przypadku.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Kierując się ogólną zasadą, że przepis szczególny ma pierwszeństwo przed normą ogólną, stwierdzam, że uwaga jest zasadna.

(Brak nagrania)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Uwaga siedemnasta.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga siedemnasta to jest pytanie, czy art. 35, który stanowi, że organ egzekucyjny ma obowiązek niezwłocznie powiadomić państwo członkowskie o okolicznościach mających znaczenie dla pomocy, nie powinien dotyczyć także wierzyciela, które też może wystąpić z wnioskiem, między innymi z wnioskiem o powiadomienie oraz z wnioskiem o udzielenie informacji. Czy nie należałoby tego rozszerzyć? Czy ten obowiązek ma dotyczyć tylko organu egzekucyjnego?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Wierzyciel jest uprawniony tylko do wystąpienia z wnioskiem o udzielenie informacji i o powiadomienie, w związku z czym zmiana wysokości należności pieniężnych nie miałyby znaczenia. Tak?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

...,w szczególności o zmianie wysokości należności pieniężnych”, czyli jak rozumiem, także o wszelkich innych informacjach. Hipoteza tego przepisu jest szersza, obejmuje też wnioski o powiadomienie i wnioski o udzielenie informacji.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

To znaczy proponuję to jeszcze uzgodnić, dobrze? Bo chyba jednak wymaga to głębszej analizy.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Dobrze, trzeba to wyjaśnić.)

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Tak jest.

Uwaga osiemnasta.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga osiemnasta wskazuje czy też uwzględnić, że to organ administracji – a nie urząd go obsługujący – zawsze jest wyposażony w kompetencje do wydania dokumentu czy też rozpatrzenia środka zaskarżenia. Stąd nasza propozycja poprawki.

Jak rozumiem, również w tym przypadku ten zapis może wynikać z odpowiednich postanowień dyrektywy i z problemu z odpowiednim przełożeniem ich na nasze przepisy. Bo rozumiem, że w polskim porządku prawnym nie ma takiej sytuacji, w której decyzje wydaje urząd obsługujący organ, tylko decyzje wydaje organ. Z mojego punktu widzenia zasadne jest skreślenie tej frazy „innego urzędu”.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Zapisy w tych artykułach wymienionych w uwadze osiemnastej są podyktowane narzuconymi przez Unię Europejską wnioskami i treścią tych wniosków. W związku z czym w ustawie muszą być takie same zapisy, jakie będą zawarte we wnioskach, które będą stosowane bezpośrednio.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czyli zostawiamy to w takim kształcie.
Uwaga dziewiętnasta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Jest to uwaga, która dotyczy art. 53 ustawy. W przypadku zmiany powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnych organ egzekucyjny lub wierzyciel na uzasadniony wniosek państwa członkowskiego zwraca otrzymane od tego państwa nienależnie wyegzekwowane należności pieniężne.

Pojawia się pytanie: czy ten uzasadniony wniosek ma być tylko przesłanką formalną, czyli każdy taki wniosek musi być uzasadniony, czy też to ma być przesłanka materialna, czyli tych należności nie zwracamy zawsze, lecz jedynie wtedy, kiedy jest to w szczególny sposób uzasadnione? Brzmienie przepisu wskazuje, że chodzi o przesłankę materialną, czyli należności będą zwracane tylko w jakichś szczególnie uzasadnionych przypadkach. I czy to było intencją tego rozwiązania?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Oprócz dyrektywy jest jeszcze bardzo szczegółowe rozporządzenie wykonawcze, stosowane bezpośrednio, i w ustawie zostały zawarte te przepisy rozporządzenia wymagające doprecyzowania, który organ kiedy stosuje pewne zapisy wynikające z tego rozporządzenia. W związku z czym musiałabym dokładnie sprawdzić tekst rozporządzenia stosowanego bezpośrednio, czy posługuje się uzasadnionym wnioskiem, czy nie, i dopiero wtedy mógłbym dać odpowiedź.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Czyli sprawa do wyjaśnienia.
Uwaga dwudziesta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

To jest również uwaga, która dotyczy określoności przepisów ustawy. Zgodnie z art. 58 czynności podjęte przez państwo członkowskie zgodnie z wnioskiem o udzielenie pomocy wywołują taki sam skutek w zakresie biegu terminu przedawnienia, jak analogiczne czynności podjęte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jak rozumiem, wynika to również z konieczności implementacji dyrektywy. W naszej ocenie te „analogiczne czynności” nie są dostatecznie precyzyjnie określone.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Skoro nasza ordynacja wyraźnie przewiduje w zakresie zobowiązań podatkowych okoliczności, które powodują przerwanie, zawieszenie biegu terminu przedawnienia czy w ogóle nieprzedawnienie, to one są konkretnie określone. I takie samo zastosowanie do tych należności będą miały zdarzenia powstałe na terenie państwa członkowskiego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Uwaga dwudziesta pierwsza.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga dwudziesta pierwsza dotyczy art. 64 i 65 ustawy, które wprowadzają taką spontaniczną wymianę informacji pomiędzy państwami członkowskimi bez wniosku państwa członkowskiego. I zgodnie z tymi przepisami nasze organy – podatkowe organy celne – będą mogły przekazywać do państwa członkowskiego Unii Europejskiej informacje o przewidywanym zwrocie podatku czy też należności celnej.

Wydaje się, że norma o takim bardzo ogólnym charakterze, istotnym z punktu widzenia przepisów ordynacji podatkowej i prawa celnego, powinna chyba raczej znaleźć się w przepisach tych ustaw, nie zaś w przepisach ustawy o wzajemnej pomocy.

Pojawia się też pytanie o to, czy uznaniowość tego powiadomienia – bo organ będzie mógł przekazać takie informacje, ale nie będzie musiał ich przekazać – nie powinna zostać ograniczona dodatkowymi przesłankami.

I ostatnia uwaga, już nie natury systemowej, ale bardziej techniczno-legislacyjnej. Gdyby te przepisy miały pozostać w obecnym miejscu ustawy, to nieadekwatny jest tytuł działu IV ustawy: „Udzielanie pomocy na wniosek pań-

stwa członkowskiego w zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 pkt 1–6°. W przypadku art. 64 i 65 informacje będą udzielane bez wniosku, więc potrzebna jest co najmniej zmiana tytułu działu IV. Dziękuję.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:**

Panie Przewodniczący!

Ten zakres wynika z ustawy. Nie znaleźliśmy w tej chwili innej możliwości transponowania, tylko poprzez tę ustawę. W związku z tym, być może kiedy doprecyzujemy zakres tej ustawy w art. 1 – a tak jak pan legislator wskazuje, w tym obszarze jest również rozdział tej ustawy – to wtedy zmieścimy się w obszarze zarówno merytorycznym, jak i legislacyjnym.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Uwaga dwudziesta druga.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Zgodnie z art. 67 ust. 2 naczelnik urzędu skarbowego przy realizacji wniosku o udzielenie informacji ma prawo do żądania od uczestników postępowania informacji i wyjaśnień oraz ma prawo do zwracania się do innych podmiotów o takie informacje i wyjaśnienia.

W związku z tym, że informacji udzielać będzie, co do zasady, centralne biuro łącznikowe, czy również ono nie powinno zostać wyposażone w tego typu uprawnienie? Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

W zakresie tej propozycji zmiany czy uwagi zajęłabym stanowisko zgodne z tym, co państwo zaproponowali we wcześniejszej uwadze. Czyli mam na myśli doprecyzowanie. To był chyba art. 15 i chodziło o sytuację, w której centralne biuro łącznikowe nie będzie posiadało wystarczających informacji. My się zgodziliśmy na tę poprawkę, w związku z czym przyjmujemy, że centralne biuro łącznikowe będzie udzielało pomocy na podstawie informacji, które posiada, z dostępem do różnych źródeł tych informacji. Jeżeli centralne biuro łącznikowe nie będzie posiadało tych informacji, to wystąpi do naczelnika urzędu skarbowego, który – występując do innych podmiotów o udzielenie informacji w tym zakresie – będzie stosował już normę ogólną.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Czyli jest to celowy zabieg: biuro łącznikowe nie korzysta z art. 36 bezpośrednio, tylko poprzez naczelnika urzędu.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Tak jest.

Uwaga dwudziesta trzecia.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Zgodnie z art. 70 ustawy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie informuje o wszelkich czynnościach podjętych w ramach realizacji wniosku o powiadomienie. Czy nie należałoby uzupełnić tego przepisu o adresata tej informacji i czy to ma być państwo członkowskie? Jeżeli tak, to przygotowaliśmy stosowną propozycję poprawki.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Uwaga chyba zasługuje na uwzględnienie, ma charakter doprecyzowujący, bo oczywiste jest, że udzielamy pomocy państwu członkowskiemu, a także informujemy je o...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam poprawkę.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Jednogłośnie za.

Uwaga dwudziesta czwarta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Uwaga dwudziesta czwarta dotyczy art. 71 ustawy. Dłużnikowi przysługuje sprzeciw w sprawie doręczenia. Podstawą sprzeciwu może być dokonanie doręczenia niezgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego.

Pytanie dotyczy sformułowania „może być”. Czy dokonanie doręczenia niezgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego to jedyna podstawa sprzeciwu? Jeżeli to jest jedyna podstawa sprzeciwu, to przygotowaliśmy stosowną propozycję poprawki.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Uwaga jak najbardziej zasadna, bo oczywiste jest, że to będzie kwestionowanie samego doręczenia w trybie k.p.a.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Zgłaszam tę poprawkę.

Kto jest za przyjęciem poprawki? (4)

Jednomyślnie poparta.

Uwaga dwudziesta piąta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

To jest uwaga o charakterze systemowym, jedna z tych uwag, w których Biuro Legislacyjne zauważa, że rozpatrywana dziś ustawa wykracza poza bezpośrednie wykonanie dyrektywy. W tym przypadku dokonuje zmian w kodeksie postępowania cywilnego w zakresie zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej.

Naszą wątpliwość budzi potrzeba wprowadzenia szczególnej regulacji do art. 773³ kodeksu postępowania cywilnego, który nakłada na komornika sądowego obowiązek wydania odpisu tytułu wykonawczego. Do tej pory komornicy nie wydawali takich odpisów. Czy ta zmiana i odstępstwo od dotychczasowych ogólnych reguł kodeksu są w jakiś szczególny sposób uzasadnione? Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Ta propozycja wynika z dwóch przesłanek. Pierwsza jest taka, że w opinii Ministerstwa Sprawiedliwości podstawne jest żądanie przez komorników sądowych oryginalnych tytułów wykonawczych, administracyjnych. Odpis powinien być wystarczającym dokumentem. Druga jest taka, że w resorcie sprawiedliwości są prowadzone prace legislacyjne, jest już przygotowany projekt ustawy, który przewiduje, że w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej zawsze będzie – chodzi o doprecyzowanie – przekazywany odpis tytułu wykonawczego.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Uwaga dwudziesta szósta.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

...dotyczy określoności przepisów. W art. 5 ust. 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji jest przedmiotowe odesłanie do wszystkich praw i obowiązków wierzyciela. Czy nie udałoby się tego odesłania skonkretyzować, to znaczy odesłać do konkretnych przepisów?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik. To też wymaga...

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Odesłanie to duży zabieg, dlatego że wierzyciel jest bardzo aktywnym uczestnikiem w postępowaniu egzekucyjnym. W związku z czym doprecyzowanie tego jest dosyć trudne. Tym bardziej...

Do tej pory nie były zgłaszane w tym zakresie żadne wątpliwości. Nikt ich nie zgłosił: ani jednostki opiniujące podległe, ani międzyresortowe, w związku z czym takie wyraźne wskazanie...

(Przewodniczący Kazimierz Kleina: Wydaje się trudne.)

Tak, bardzo trudne do zrealizowania.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

No dobrze, to jeszcze będziecie mieli państwo czas, żeby sobie podyskutować o tych problemach, i myślę, że jeżeli z tych rozmów wyniknie coś konkretnego, to z zainteresowaniem będziemy się wsłuchiwać w wasze uwagi.

Uwaga dwudziesta siódma.

**Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

Jest to uwaga do zmian, które nie wiążą się bezpośrednio z implementacją dyrektywy. Rozpatrywana dziś ustawa rezygnuje z obowiązku uzyskania zgody wierzyciela na zwolnienie z egzekucji składników majątkowych, a także zakłada, że na postanowienie organu przysługuje zażalenie jedynie zobowiązanemu, czyli pomija wierzyciela. I podajemy w wątpliwość samą zasadność wykluczenia możliwości wniesienia zażalenia przez wierzyciela, oczywiście w sytuacji, gdy nie jest on organem egzekucyjnym. I stąd pytanie o aż tak głęboką ingerencję w ten przepis. Czy jest ona uzasadniona? Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

Proszę.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Przy konstruowaniu przepisów krajowych o postępowaniu egzekucyjnym przyjęto założenie, żeby wierzyciel miał taką samą pozycję w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym, jak państwo członkowskie czy państwo trzecie, w związku z czym występowanie o wyrażenie zgody do wierzyciela krajowego wydłużałoby postępowania krajowe z korzyścią dla postępowań na rzecz wierzycieli zagranicznych.

Generalną zasadą jest to, że gospodarzem postępowania egzekucyjnego jest organ egzekucyjny. I w jego kompetencjach leży to, które środki stosuje i co zwalnia, a czego nie zwalnia z egzekucji składników majątkowych. W związku z czym te zapisy dotychczasowe i zmieniane przede wszystkim wydłużają to postępowanie o te zbędne procedury.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
I uwaga dwudziesta ósma.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

To jest uwaga, która dotyczy art. 15 §5 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji i przepisu upoważniającego do określenia, w drodze rozporządzenia, należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia. Jediną wytyczną jest wytyczna, która zakłada uwzględnienie rodzaju egzekwowanych należności.

W naszej ocenie jest to wytyczna niewystarczająca, w zasadzie dająca ministrowi prawo do dowolnego kształtowania przepisów... to znaczy modyfikowania przepisów, przepisów ustawowych w tym zakresie. Sugerowalibyśmy wytyczną, która ograniczyłaby tę możliwość czy próbę wprowadzenia takiej wytycznej, ewentualnie pozostawienie bez zmian przepisu upoważniającego do wydania rozporządzenia, a wpisanie do samej ustawy normy ogólnej, bo jak rozumiem, jest ona państwu niezbędna do wskazania normy, zgodnie z którą należności egzekwowane w ramach wzajemnej współpracy byłyby zwolnione od obowiązku wcześniejszego wezwania do uiszczenia należności.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Proszę bardzo, Pani Naczelnik.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Zasada upomnienia, zasada zagrożenia obowiązuje w każdym przypadku. W delegacji jest tylko upoważnienie dla ministra do określenia, kiedy to upomnienie będzie

zbędne, niepotrzebne, tak? W związku z czym przyjęliśmy, że takim wyznacznikiem, kiedy zrezygnujemy z realizacji tej zasady zagrożenia, będzie rodzaj egzekwowanej należności.

Skoro jednak w ocenie pana mecenasas istnieje zagrożenie konstytucyjności tej wytycznej, to jak najbardziej jest to kwestia do uzgodnienia. Chodzi o to, żebyśmy później mieli egzekucję... no, nie przegrywali, tak? W związku...

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Czyli bardzo prosimy o uzgodnienie tej uwagi.
Uwaga dwudziesta dziewiąta.

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

W naszej ocenie jest to uwaga techniczno-legislacyjna.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.
(Wypowiedź poza mikrofonem)

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Chodzi o jedno podanie, a nie podanie odrębne.

Przepraszam bardzo, bo dostaliśmy te uwagi przed posiedzeniem, w związku z czym dosyć trudno jest się tak szybko do nich ustosunkowywać, ale widzę, że chodzi o zastąpienie liczby mnogiej liczbą pojedynczą, tak?

**Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym
Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:**

To znaczy we wskazanym przepisie jest mowa o tym, że należy wnieść odrębne podanie, czyli odrębne w stosunku do jakiegoś innego podania, które też się wnosi. Chodzi o to, że po prostu należy wnieść podanie do tego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, czyli nie jest to podanie odrębne, ale po prostu podanie.

**Naczelnik Wydziału
Systemu Poboru i Egzekucji
w Departamencie Administracji Podatkowej
w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Jak najbardziej. Tak.

Senator Piotr Gruszczyński:

W związku z tym wnoszę tę poprawkę.

Kto jest za?

(Głos z sali: Ale nie ma kworum. Raz, dwa, trzy...)

Pan przewodniczący prosił mnie, żeby to kontynuować.

(*Głos z sali*: Najgorsze, że ja muszę wyjść w tym momencie.)

(*Przerwa w nagraniu*)

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Kolejna uwaga dotyczy art. 22 §2a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli przed wszczęciem egzekucji należności pieniężnych zobowiązany ma miejsce zamieszkania lub siedzibę na terenie państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, organem egzekucyjnym jest organ będący jednocześnie wierzycielem.

W naszej ocenie adekwatne byłoby chyba określenie tej przesłanki na moment z chwilą wszczęcia egzekucji, a nie przed wszczęciem egzekucji, gdyż przed wszczęciem egzekucji zobowiązany mógł mieć siedzibę w innym kraju. Istotny jest chyba moment wszczęcia egzekucji, stąd nasza propozycja poprawki.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Uwaga zasadna, decydująca powinna być chwila wszczęcia egzekucji.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

W takim razie zgłaszam tę poprawkę.

Przystępujemy do głosowania.

Kto jest za przyjęciem tej poprawki? (4)

Jednogłośnie za.

Kolejna uwaga.

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Jest to uwaga dotycząca nowego brzmienia czy dodawanego §1a w art. 26 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z tym przepisem organ egzekucyjny sporządza odpis tytułu wykonawczego w uzasadnionych przypadkach. Pojawia się pytanie o te uzasadnione przypadki.

Wydaje się bowiem, że organ powinien sporządzać odpis w przypadkach wprost wskazanych w już obowiązujących przepisach czy też w projektowanych przepisach, a te „uzasadnione przypadki” w pewnym sensie rozszerzają katalog możliwości sporządzenia odpisu o jeszcze inne przypadki niż te wskazane wprost w przepisach. Stąd nasza propozycja poprawki.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

To był celowy zabieg, żeby wprowadzić taką normę ogólną, bo w zależności od różnych potrzeb... żeby taki odpis był ewentualnie sporządzany na potrzeby postępowania egzekucyjnego.

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Czyli rozumiem, że jedyną podstawą sporządzenia odpisu mógłby być art. 26 §1a i odpis nie byłby sporządzany w związku z jakimś innym przepisem ustawowym.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Rzeczywiście są też – lub będą – przepisy szczególne, które przewidują sporządzenie odpisu tytułu wykonawczego. Tak jak mówiłam, powstaje projekt zmian w przepisach k.p.c., żeby te odpisy były przekazywane. Także w przepisie ustawy dotyczącym organu rekwizycyjnego, który wykonuje egzekucję w miejsce organu egzekucyjnego, jest mowa o sporządzeniu odpisu. Jeżeli będzie zachodziła jakaś inna uzasadniona potrzeba, to... więc w naszej ocenie jest to potrzebna norma prawna.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.

Czyli w tej sprawie nie będzie poprawki.

Proszę bardzo, kolejna uwaga.

Starszy Legislador w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Również ta...

(*Głos z sali*: Teraz uwaga trzydziesta druga, tak?)

Tak, uwaga trzydziesta druga. Dotyczy ona art. 26b i art. 26c ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, a konkretnie wprowadzonych nowych instytucji: dalszego tytułu wykonawczego oraz ponownie wydanego tytułu wykonawczego. W naszej ocenie przepisy te również wykraczają poza bezpośrednie wykonanie dyrektywy, nie były też objęte materią ustawy przekazanej do Sejmu, co samo w sobie nie jest jeszcze zarzutem przekroczenia tej materii, który mógłby skutkować niekonstytucyjnością tych przepisów. Nasze pytanie jest takie: czy te przepisy są w dostateczny sposób przemyślane, dostatecznie precyzyjne?

Widzimy kilka szczegółowych rozwiązań, które budzą nasze wątpliwości. I tak po pierwsze, dalszy tytuł wykonawczy wydaje się w uzasadnionych przypadkach. Jest to bardzo niedookreślony zwrot, który może dość szeroko

otworzyć możliwość wydawania dalszego tytułu wykonawczego i będzie duża dowolność w interpretacji tego przepisu. Podobną instytucję przewidują przepisy o egzekucji sądowej, ale oczywiście nie zachodzi między nimi analogia. Tamte przepisy precyzują, kiedy taki dalszy tytuł wykonawczy może być wydany, czyli to jest: zbieg egzekucji, egzekucja na rzecz kilku osób lub przeciwko kilku osobom. Stąd nasz postulat, żeby także w tej ustawie te uzasadnione przypadki doprecyzować.

Po drugie, art. 26b §2, określając elementy tego dalszego tytułu wykonawczego, wskazuje jedynie na numer porządkowy, oznaczenie celu, dla którego został wydany, oraz oznaczenie imienia i nazwiska, stanowiska służbowego osoby upoważnionej do działania w imieniu organu. To nie mogą być wszystkie elementy, ten tytuł musi zawierać także inne elementy określone w art. 27 ustawy, ale samo brzmienie przepisu na to nie wskazuje, ponieważ ogranicza elementy dalszego tytułu wykonawczego do tych trzech.

Po trzecie – jest to już uwaga dotycząca ponownie wydanego tytułu wykonawczego – taki tytuł wydaje się po uprzednim wydaniu postanowienia o utracie pierwotnego tytułu wykonawczego. Być może należałoby uregulować samo postępowanie w sprawie utraty pierwotnego tytułu wykonawczego, czyli ta norma być może nie jest pełna.

I po czwarte, art. 26c §2 stanowi, że na ponownie wydanym tytule wykonawczym wierzyciel umieszcza adnotację o jego wydaniu. Naszym zdaniem – to jest uwaga doprecyzowująca – przepis w tym zakresie powinien być uzupełniony o sformułowanie „zamiast tytułu utraconego”.

Być może propozycja poprawki jest zbyt daleko idąca, ale obstajemy przy tych naszych szczegółowych uwagach. Dziękuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Naczelnik. Prosimy o krótką ocenę.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Doprecyzowane... Tak dużo uwag zostało zgłoszonych, w związku z czym może byśmy to przekazali do uzgodnień?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Na pewno trudno będzie się nam zgodzić na tak daleko idący wniosek, jak skreślenie pkt 13.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Na to nie ma zgody, rozumiem, ale prosiłbym ewentualnie o przedyskutowanie jeszcze tych innych kwestii i wtedy byśmy to skonstruowali.

Uwaga kolejna, tak? Kolejna, trzydziesta trzecia.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Uwaga trzydziesta trzecia dotyczy art. 27 §7 pkt 7 oraz art. 156 §1 pkt 6 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Chodzi o możliwość zrezygnowania z opatrywania zarządzenia zabezpieczenia pieczęcią urzędową.

Pierwsza propozycja poprawki jest w naszej ocenie poprawką o charakterze techniczno-legislacyjnym, druga – uwzględnia konsekwencje rezygnacji z opatrywania tego zarządzenia zabezpieczenia pieczęcią urzędową.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo.
Pani Naczelnik.

Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów Małgorzata Faryna:

Proponuję przekazać uwagę do uzgodnienia. Dobrze?

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze, to w takim razie będziemy prosili, żeby państwo to przeanalizowali w trybie roboczym.

Uwaga trzydziesta czwarta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Ona również zawiera raczej pytania do wnioskodawców tego projektu ustawy czy też do autorów ustawy. W tej sprawie pojawia się pytanie o zakres wprowadzanej zmiany i też chcielibyśmy dopytać w trybie roboczym o ten przepis.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

To wyjaśnimy to w trybie roboczym.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze, tak. Myślę, że postawione przez pana legislatora pytania dotyczące tych kilku punktów są rzeczywiście bardzo istotne i wymagają dość pogłębionej analizy, uzgodnień Biura Legislacyjnego z odpowiednim departamentem, z panią naczelnik. I prosilibyśmy, aby przedyskutować te sprawy do posiedzenia plenarnego.

Jeśli są przygotowane propozycje poprawek – to dotyczy uwagi trzydziestej dziewiątej, bo ona jest skonkretyzowana – to prosiłbym pana legislatora o ich przedstawienie. I podobna prośba dotyczyłaby... Aha, bo w uwadze trzydziestej dziewiątej jest alternatywna propozycja, prawda?

Proszę bardzo, Panie Legislatorze.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Przepis art. 123 jest w ustawie przepisem przejściowym. Chodzi o bezpośrednie stosowanie nowych przepisów w sytuacjach wskazanych w art. 123 ust. 5. Przepis ten stanowi, że do postępowań, o których mowa w ust. 1, czyli do postępowań egzekucyjnych w administracji, ma znaleźć zastosowanie między innymi art. 70 §6 pkt 5 ordynacji podatkowej.

To nie jest przepis, który regulowałby postępowanie egzekucyjne w administracji, stąd nasze pytanie o zasadność umieszczenia go w tym miejscu. Jeżeli nie byłby wymieniony, to rozumiem, że wtedy artykuł zmieniony, czyli art. 70 §6 pkt 5 ordynacji podatkowej znalazłby zastosowanie do nieprzedawnionych zobowiązań podatkowych powstałych przed dniem wejścia w życie rozpatrywanej dziś ustawy, jak i zobowiązań powstałych po dniu jej wejścia w życie. Taki byłby efekt skreślenia i nie byłoby wątpliwości interpretacyjnej.

Alternatywna propozycja poprawki zakłada, że przepis ten znalazłby zastosowanie jedynie do zobowiązań podatkowych powstałych po dniu wejścia w życie ustawy.

To są dwie możliwości stosowania art. 70 §6 pkt 5 ordynacji podatkowej.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik, jak pani uważa?

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Ponieważ uwaga dotyczy przepisów przejściowych zmieniających inną ustawę, proponuję przekazać to do uzgodnień.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze.

Bardzo proszę, poprawka czy uwaga czterdziesta.

Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz:

Ostatnia z propozycji poprawek. Oczywiście nie skreśla...

(Wypowiedź poza mikrofonem)

Tak jest, polegająca na skreśleniu w art. 125 ust. 3 wyrazów „i przekazywanych do tych państw przed dniem

wejścia w życie ustawy”, tak aby objąć dyspozycją tego artykułu wszystkie wnioski, zarówno te przekazane przed dniem wejścia w życie ustawy, jak i te jeszcze nieprzekazane do państw trzecich.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Pani Naczelnik.

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Czy to nie jest za dużo: art. 125 ust. 3.)

Proszę bardzo, co pani proponuje? Czy to też wymaga jeszcze ewentualnie czasu, tak?

**Naczelnik Wydziału Systemu Poboru i Egzekucji w Departamencie Administracji Podatkowej w Ministerstwie Finansów
Małgorzata Faryna:**

Chyba czasu i zastanowienia. Tak. Dlatego że to są trzy rodzaje kategorii wniosków – sprzed dyrektywy, między dyrektywą a wejściem w życie ustawy i po wejściu w życie ustawy – w związku z czym ten przepis przejściowy wymaga analizy prawnej.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dobrze. Poprosimy, żeby przyjrzeć się również tej sprawie.

Jest jeszcze ostatnia uwaga dotycząca wejścia w życie tej ustawy.

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: To znaczy już była...)

...Dyskutowana.

(Starszy Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Senatu Szymon Giderewicz: Uwaga była dyskutowana, pan senator Martynowski zadawał pytania o zasadność zróżnicowania terminu wejścia w życie ustawy.)

Dobrze.

Proszę państwa, w ten sposób przejrzelismy te uwagi, które zostały przygotowane przez Biuro Legislacyjne. To jest bardzo trudna ustawa – zdajemy sobie z tego sprawę – i nie można pochopnie wprowadzać poprawek. Dlatego jeśli chodzi o te wszystkie wątpliwości, to będziemy prosili, aby jeszcze raz to przedyskutować z Biurem Legislacyjnym. Będziemy w kontakcie także z państwem, tak aby na posiedzeniu plenarnym ewentualnie jeszcze zgłosić poprawki.

W tej chwili stawiam wniosek o przyjęcie ustawy z poprawkami, które zostały przyjęte przez komisję.

Czy jest inny wniosek? Nie ma.

Kto jest za przyjęciem ustawy wraz z przyjętymi poprawkami? (3)

Kto jest przeciw? (0)

Kto się wstrzymał? (1)

Ustawa wraz z poprawkami otrzymała poparcie komisji.

Na senatora sprawozdawcę proponuję senatora Sitarza.

Senator Witold Sitarz:

Przyjmuję.

Przewodniczący Kazimierz Kleina:

Dziękuję bardzo panu ministrowi, pani naczelnik, naszym gościom, panu legislatorowi, który się naprawdę

namęczył przy tej ustawie, bo została bardzo dokładnie przeanalizowana i wiele tych uwag wymaga jeszcze przedyskutowania. I bardzo dziękuję pani naczelnik za to, że pani tak sprawnie, szybko i dużo, i ciekawie mówiła o tych różnych sprawach.

Panie Ministrze, także panu bardzo dziękuję.

Dziękuję wszystkim.

Zamykam posiedzenie komisji.

(Koniec posiedzenia o godzinie 14 minut 54)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii